

4.998 Kč. K námitkám žalovaného, že již několik let není ve společné domácnosti se svou manželkou, což prý žalobce věděl, a že jí platí přiměřený měsíční příspěvek na výživu, poukazoval žalobce k tomu, že manželství není rozvedeno a proto jest prý žalovaný povinen, zaplatiti zboží, které jest odebráno a spotřebováno manželkou. Leč žalobní nárok není opodstatněn ani s hlediska §§ 91, 1042 obč. zák., ani s hlediska §§ 92, 1029, 1017 obč. zák. Podle zjištění nižších soudů platí žalovaný své manželce na výživu měsíčně 1.600 Kč a právem doličuje odvolací soud, že žalovaný tím jako státní úředník splnil svou zákonitou povinnost poskytovat manželce podle svého jmění slušnou výživu (§ 91 obč. zák.). Žalobce ani nenamítal, že by majetkové a výdělkové poměry žalovaného umožňovaly placení vyššího příspěvku. Není tu proto předpokladu § 1042 obč. zák. Zda manželka odebírá zboží na úvěr ve svém zástupčím postavení podle § 92 obč. zák., jest posuzovati podle okolností případu. Nebude vždy zapotřebí, by manželka při nákupu výslovně prohlášovala, že tak činí za manžela, nýbrž mohou se prohlášení taková státi činy konkludentními, není-li podle okolností pochyb, že jde o nákupy pro domácnost manželovu v mezích jejích potřeb a že manželka zřejmě jedná na účet manželův. Takových okolností v souzeném případě není, jak správně doličuje odvolací soud, neboť nebylo žalobcem ani tvrzeno ani zjištěno, že nákupy manželky žalovaného spadaly v rámeček potřeb domácnosti.

Čís. 12939.

Vyjimečné ustanovení § 83 ex. ř. o opravných prostředcích při exekuci na základě cizozemských exekučních titulů platí jen potud, pokud jde o otázky a zájmy zvláštní, jak plynou z povahy věci a ze zvláštních předpisů §§ 79 až 82 ex. ř.

Jde-li o povolení exekuce na základě cizozemského exekučního titulu, jest mimořádný dovolací rekurs přípustný jen, jde-li o otázku, jež jest v souvislosti s cizozemským exekučním titulem a již lze podřaditi pod předpisy §§ 79 až 82 ex. ř., nikoliv o otázku, která by se mohla naskyt-nouti i kdyby šlo o exekuční titul tuzemský.

(Rozh. ze dne 21. října 1933, R I 931/33.)

Na základě cizozemského rozsudku navrhla cizozemská (terstská) pojišťovna proti cizozemské (říšskoněmecké) pojišťovně exekuci zabavením a prodejem jistoty, již složila dlužnice u zemské banky České v Praze ve smyslu vládního nařízení ze dne 10. června 1919, čís. 321 sb. z. a n. Oba nižší soudy exekuční návrh zamítly, rekursní soud z těchto důvodů: Bylo navrženo zabavení a prodej jistoty, kterou povinná uložila u zemské banky České v Praze ve smyslu nařízení ministerstva vnitra, pozůstávající v cenných papírech s kupony a s talony; jde tudíž zřejmě o zabavení rezerv, které povinná jako cizozemská pojišťovna musela podle vládn. nař. ze dne 10. června 1919 čís. 321 sb. z. a n. složiti jako jistotu za splnění svých tuzemských závazků z provozování pojišťovacího obchodu. Rezervy takové nesmějí býti po-

dle § 11 cit. vlád. nař. bez svolení ministerstva vnitra převedeny z československého státu do jiného. Z toho vyplývá, že dispozice s těmi rezervami je z ohledů veřejných pojišťovně odňata. V souzeném případě, kde vymáhající strana má sídlo v Terstu, tudíž v cizině, nutno s tím počítati, že zabavené rezervy, pokud se týče jejich protihodnota byly by v případě, že exekuce bude míti výsledek, převedeny do cizozemsku; měla tudíž vymáhající strana již v exekučním návrhu tvrditi a prokázati, že ministerstvo vnitra souhlasilo s převedením zabavených rezerv povinné do ciziny; neučinila-li tak, neodpovídal její návrh předpisu § 54 čís. 3 ex. ř.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs vymáhající věřitelky.

D ů v o d y:

Pro exekuční řízení na základě cizozemských exekučních titulů jsou zvláštní předpisy o opravných prostředcích v § 83 ex. ř., které se v několika směrech odchyľují od předpisů jinak platných při exekučních titulech tuzemských (§ 65 a násl. ex. ř.). Jde tu tedy o výjimku z obecného pravidla, a to podle povahy právě tohoto exekučního řízení, vyplývající z okolnosti, že běží o cizozemské exekuční tituly a z toho plynoucí otázky a zájmy z převážné části povahy veřejnoprávní, především o výklad smluv s cizími státy a vůbec o poměry mezinárodní. Z toho jest souditi, že tato výjimečná ustanovení o opravných prostředcích jest vykládati jako každé opatření ve formálním právu restriktivně, totiž tak, že výjimečná opatření platí jen potud, pokud právě jde o otázky a zájmy speciální, jak plynou z povahy věci a ze speciálních předpisů §§ 79 až 82 ex. ř. Jen tyto otázky smějí býti předmětem mimořádného opravného prostředku, totiž odporu proti povolení exekuce, v němž nemohou býti uplatňovány jiné námítky, ať formálněprávní nebo hmotněprávní, které s otázkou vykonatelnosti cizozemského exekučního titulu nijak nesouvisejí, a také jen pro takové speciální otázky vyplývající z povahy exekučního titulu jako cizozemského aktu a listiny jest přiznati zvýšený zájem, který by opodstatňoval také úchyľky v příčině rekursu, vrcholící v tom, že rekurs lze podati mimořádně ve lhůtě čtrnáctidenní a že se přípouští dovolací rekurs také proti shodným rozhodnutím nižších soudů, jako výjimky z pravidla obsaženého v § 65 ex. ř., po případě § 528 c. ř. s. a § 78 ex. ř. Půjde především o přípustnost tohoto mimořádného dovolacího rekursu do shodných usnesení v případě, kde o takové speciální otázky vůbec neběží. Tu není důvodu ke zvýšené ochraně mimořádným dovolacím rekurem a k odchylce v této příčině od obecných pravidel (§ 65 a násl.), která jinak v § 83 ex. ř. pro takové otázky povahy obecné ani při exekucích na základě cizozemských titulů vyloučena nejsou (na př. za provádění exekuce), a není důvodu, by v tomto řízení mohly se státi předmětem mimořádného přezkumu v dovolací stolici, kdežto by vyloučeny byly z tohoto přezkumu tam, kde by šlo o exekuci povolenou na základě tuzemského exekučního titulu, ať již k návrhu tuzemce nebo cizího státního příslušníka. Pro takové otázky, které s cizozemským exekučním titulem nemají nic společného, nelze tedy připustiti mimořádné ustanovení o dovolacím rekursu při potvrzujících usneseníh po-

dle § 83 druhý odstavec ex. ř., které má svůj původ i své ospravedlnění jen v této mimořádné povaze exekučního titulu a v těch zájmech, jež z ní vyplývají. Tu platí o přípustnosti mimořádného dovolacího rekursu předpisy obecné, aniž záleží na tom, že § 83 poslední věta v té příčině nerozeznává, neboť plyne to z povahy věci. V souzeném případě nejde vůbec o otázku, jež by byla v nějaké souvislosti s cizozemským exekučním titulem a jež by se dala podřadit pod předpisy §§ 79 až 82 ex. ř., nýbrž jde jen o to, lze-li vésti exekuci na premiové rezervy povinné pojišťovny. Tato otázka byla by se naskytla také, kdyby bylo šlo o exekuční titul tuzemský, musila býti řešena bez ohledu na původ exekučního titulu a řešení stalo se tu s konečnou platností potvrzujícím usnesením rekursního soudu bez zřetele k tomu, žádal-li za exekuci tuzemský nebo cizozemský věřitel a bez zřetele k jeho příslušnosti státní. Není důvodu, proč by v této otázce mělo tomu býti jinak při titulu cizozemském, když s povahou tohoto titulu nemá co činiti.

Čís. 12940.

Nárok na bolestné přechází na dědice a jest postupitelný, byl-li ještě za živa poškozeného uznán škůdcem ve smíru neb soudně uplatněn. K tomu stačí i připojení se poškozeného k trestnímu řízení jako soukromý účastník s číselně vyznačeným nárokem, při čemž jest lhostejno, zda mu byl v trestním řízení nárok ten přisouzen, či zda byl s nárokem poukázán na pořad civilního práva.

(Rozh. ze dne 21. října 1933, Rv I 1647/33.)

Manžel žalobkyně byl poraněn koněm žalovaného. K trestnímu řízení proti žalovanému připojil se manžel žalobkyně jako soukromý účastník, byl však se svým nárokem poukázán na pořad práva. Manžel žalobkyně napotom zemřel. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaném náhrady škody jako postupnice svého manžela. **Procesní soud** první stolice uznal žalobní nárok dvěma třetinami důvodem po právu. **Odvolační soud** napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Nárok na bolestné přechází na dědice a jest postupitelný, byl-li ještě za živa poškozeného uznán škůdcem ve smíru neb uplatněn soudně. K tomu však stačí i připojení se poškozeného k trestnímu řízení jako soukromý účastník s číselně vyznačeným nárokem, při čemž jest lhostejno, zda mu byl v trestním řízení nárok ten přisouzen, či zda byl poukázán na pořad práva civilního. Poněvadž se manžel žalobkyně připojil jako soukromý účastník k trestnímu řízení proti žalovanému, určiv též jednotlivě výši svých soukromoprávních nároků, s nimiž byl odkázán v osvobozujícím trestním rozsudku na pořad práva civilního, může jeho manželka (žalobkyně), které tyto nároky postoupil, uplatňovati je v řízení civilním, činí-li to ve stejné výši.